

Σαπιοκάρabo «Η Ωραία Ελλάς»: ή τώρα ή ποτέ!

ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ Ι. ΜΕΡΤΖΟΥ*

Η κυβέρνηση ξεπέρασε με επιτυχία την κρίσιμότερη δοκιμασία της 9μηνης θητείας της. Ψήφισε το κρηκτικό ασφαλιστικό και, σε πείσμα των αυτοσχέδιων αλλά ισχυρών «αναλυτών», δεν υπέστη ούτε μια κοινοβουλευτική απώλεια. Αντίθετα, κέρδισε από τα δεξιά της θετικές ψήφους επί της αρχής του ασφαλιστικού και σε μεμονωμένα άρθρα του. Κέρδη οριακά, αλλά συμβολικά, με ενδεχόμενη πολιτική συνέπεια μεσοπρόθεσμα. Σημείωσε, επίσης, κέρδη στα αριστερά της διότι φανερώθηκε πως όλα τα «όχι» σ' όλα» πηγάζουν από μίαν αδιάλλακτη ιδεολογία που κινείται εκτός του κόσμου τούτου. Πολιτική, όμως, σημαίνει έμπρακτη και, ιδίως, επικτική απάντηση στις ανάγκες του Κόσμου τούτου. Δεν είναι κήρυγμα Μεταφυσικής.

Από πρακτική άποψη, λοιπόν, τα καλά νέα είναι ότι το σαπιοκάρabo «Η Ωραία Ελλάς» προσπέρασε τον Κάβο Μαλιά και δεν ανετράπη αΐτανδρο. Κουτσά στραβά τραβάει μεσοπέλαγα μπροστά και το τσούρκο του, με τους ελάχιστους ικανούς αξιωματικούς και τους χαζοχαρούμενους λαιπούς, ανέκτησε την αυτοπεποίθησή του.

Τα καλά νέα είναι ότι το σαπιοκάρabo μας μόλις τώρα ξεκίνησε. Έχει να διαπλεύσει μια μανιασμένη θάλασσα, δεν έχει στο πλευρό του ούτε Ποσειδών ούτε Αϊ-Νικόλα, χρειάζεται πλήρωμα επαγγελματιών και μπορεί να ξεμείνει από καύσιμα. Αν αλλάξει ρότα, βυθίζεται κι αν κόψει ταχύτητα, πνίγεται. Επιβάτες του είμαστε όλοι μας και ή φτάνουμε ξυλάρμενοι στο λιμάνι κι αλλάζουμε ζωή ή χανόμαστε ευχαριστημένοι μέσα στα «κεκτημένα» μας. Ουδέν κακόν αμιγές καλού, όμως. Μπορούμε να σωθούμε και, παρ' όλα τα δεινά, μπορούμε να κάνουμε την Ελλάδα μίαν Άλλη Χώρα.

Περίοπτοι μάντιες κακών φθέγγονται από τρίποδος -σαν Πυθίες- ότι ματαιοπονούμε γιατί, λένε, μονά ζυγά χρεοκοπούμε ή στην καλύτερη περίπτωση προχωρούμε σε αναδιάρθρωση του δημόσιου χρέους, δηλαδή σε διαγραφή του 40% των οφειλών μας. Άλλοι, όμοιοι τους, πλειοδοτούν προτείνοντας απ' υψηλού να ξεσκίσουμε το Μνημόνιο, να επιστρέψουμε στη δραχμή και να της τραβήξουμε από πάνω μια γερή υποτίμηση, δηλαδή να εξανεμίσουμε το ει-

δυναμεί με τον Εφιάλτη και την Κερκόπορτα. Ωστόσο, αυτές οι παραλυτικές απόψεις βρίσκουν εξ' αντικειμένου ερείσματα σε επίσημες πολιτικές θέσεις των αντιπολιτευομένων, όπως η αντίθεση στη δανειοδότηση της χώρας από το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και την Ευρωπαϊκή Ένωση, η καταψήφιση της δανειακής συμβάσεως και των όρων της που περιλαμβάνονται στο Μνημόνιο κ.ά.

Αντίθετα προς όλα αυτά κινούνται στην ελληνική πραγμα-

ριτώσει εργάζονται τα δύο κοινοβουλευτικά κόμματα της Αριστεράς και δεκάδες «γκρουπούσκουλα». Οι χειμαζόμενοι εργαζόμενοι και συνταξιούχοι απεργούν, διαδηλώνουν και διαμαρτύρονται. Αλλά ως εδώ. Οι απλοί Έλληνες διαθέτουν αντίληψη της ελληνικής πραγματικότητας πολύ καθαρότερη και πιο υπεύθυνη από τις ποικιλώνυμες ηγετικές ελίτ.

3ον Μετά τον εξουσιαστικό έλεγχο των επιθεωρητών της, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή εξέφρα-

ως, αρχές Ιουλίου, το Ινστιτούτο Οικονομικών και Βιομηχανικών Ερευνών διαπιστώνει ότι η εφαρμογή του Μνημονίου έχει βγάλει «την ελληνική οικονομία από την επικίνδυνη ζώνη της χρεοκοπίας» και, εφόσον ολοκληρωθούν τοιμηρά οι διρθρωτικές μεταρρυθμίσεις, θα αυξηθεί το ΑΕΠ εντός πενταετίας κατά 10%. Και υπογραμμίζει ότι «ουδείς από αυτούς που αντιδρούν προτείνει εναλλακτική λύση διότι απλούστατα δεν υπάρχει εναλλακτική λύση. Η σκώρωση του Μνημονίου θα οδηγήσει την Ελλάδα στη χρεοκοπία και τα πλέον αδύναμα τμήματα του πληθυσμού στην εξαθλίωση».

5ον Ο Κώστας Μήλας, κατεχόμενη ορμώδης καθηγητής Χρηματοοικονομικών στο Πανεπιστήμιο Keele της Μ. Βρετανίας, υπογράμμισε («Κ» 8/10/10) ότι «πλάνωνται πλάνη οικτράν» όσοι προτείνουν επιστροφή στη δραχμή και δραστική υποτίμηση διότι κάτι τέτοιο «θα είχε καταστρεπτικές συνέπειες». Και πρόσθεσε: «Απαραίτητη, όμως, κρίνεται η ύπαρξη ή εξεύρεση υπουργών που είναι διατεθειμένοι να προωθήσουν τις κατάλληλες διαρθρωτικές αλλαγές πειθόντας παράλληλα τον απλό πολίτη για την αναγκαιότητά τους».

Είναι προφανές ότι, παρά τα εγγενή λειτουργικά προβλήματα της και το διχασμό της ιδεολογικής προσωπικότητάς της, η κυβέρνηση ανέπτυξε βηματισμό, έστω βραδύ, και απασφάλισε εγκαίρως βόμβες με κορυφαίο -αλλά όχι μόνο- το ασφαλιστικό κατά το δεύτερο τρίμηνο του 2010. Τώρα παίζει μόνη στο πολιτικό γήπεδο. Επίφοβοι πολιτικοί αντίπαλοι της, όμως, παραμένουν οι ανεπαρκείς υπουργοί και άλλοι αξιωματούχοι της, η αργοπορία της και ο παράγων χρόνος.

Τα δύσκολα, αλλά και τα κέρδη από κάθε ρήξη με το παρελθόν, θα βρίσκονται πάντα μπροστά όλα τα επόμενα πέντε χρόνια. Ή τώρα ή ποτέ!

* Ο Ν. Ι. ΜΕΡΤΖΟΣ είναι δημοσιογράφος, πρόεδρος της Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών

Η κυβέρνηση παίζει μόνη στο πολιτικό γήπεδο. Επίφοβοι πολιτικοί αντίπαλοι της, όμως, παραμένουν οι ανεπαρκείς υπουργοί και άλλοι αξιωματούχοι της, η αργοπορία της και ο παράγων χρόνος.

σοδήμα της λαϊκουριάς, γιατί έτσι, λένε, θα γίνουμε ανταγωνιστικοί (με ποια εθνική παραγωγή); και τελικά θα μεγαλοουργήσουμε.

Όλοι αυτοί αλείφουν, βέβαια, βούτυρο στο ψωμί όλων εκείνων που ελέγχουν το παγκοσμιοποιημένο μεγάλο κεφάλαιο και έχουν ήδη στοιχηματίσει δεκάδες δισεκατομμύρια δολάρια στην ελληνική χρεοκοπία, την οποία, φυσικά, υποδαυλίζουν από κοινού συμφέροντος ορμώμενοι με τους διεθνείς οίκους αξιολόγησης Πανικοβάλλουν το σκληρά δοκιμαζόμενο ελληνικό λαό σε μίαν εμπόλεμη πατρίδα, όπου ο πανικός ισο-

τικότητα τα εξής καλά νέα:

1ον Η ελληνική κυβέρνηση τηρεί αυστηρά το Μνημόνιο και απέδειξε ότι έχει την πολιτική δύναμη να πάρει -και ήδη πήρε- οδυνηρότατα και ανηθιμοφιλέστατα μέτρα σωτηρίας που καμιά κυβέρνηση άλλου κόμματος ούτε συνασπισμού κομμάτων δεν μπορούσε να λάβει και ουδέποτε στο παρελθόν διανοήθηκε να λάβει.

2ον Παρ' όλα αυτά, προς το παρόν δε σημειώθηκε καμιά απολύτως σοβαρή κοινωνική αναταραχή που ποικιλώνυμοι «αναλυτές» προβλέπουν νύχτα μέρα από την τηλεόραση και για την οποία εν πάση πε-

σε την καταρχήν ικανοποίησή της ότι κατά το πρώτο κρίσιμο πεντάμηνο του 2010 εφαρμόστηκε πιστά το Μνημόνιο με πολύ σημαντικά αποτελέσματα ιδίως στη μείωση των δημοσίων δαπανών και κατά συνέπεια του ελλείμματος, καθώς επίσης στο ασφαλιστικό. Επισημαίνει, όμως, σοβαρές αδυναμίες όσον αφορά τις δαπάνες της υγείας και των ΔΕΚΟ, την άνοδο του πληθωρισμού και τη δικαιώση μονοπωλιακών δομών στην αγορά. Είναι προφανές ότι οι αντίστοιχα αρμόδιοι υπουργοί ολιγωρούν ή είναι ανεπαρκείς.

4ον Σε επιστημονική τριμηναία ανάλυση της καταστάσε-